

Η ΙΣΤΟΡΙΑ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Μονῆς μας ἀρχίζει 1961 χρόνια μετὰ τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ Κύριος καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγένε ἀνθρώπος, γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀειπάρθενο Δέσποινα, τὴν Παναγία μας, κι ἔτσι ἦταν πλέον δυνατόν νὰ τὸν ζωγραφίσουν, ἐφ' ὅσον εἶχε περιγραφτῆ Μορφή.

Δημιουργήθηκε ταυτόχρονα μὲ τὴν ἴδρυση τοῦ Μοναστηριοῦ μας, πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ μας Πατέρα Σεβασμιώτατο κ. Κυπριανό.

Ὁ Πνευματικὸς μας Πατέρας (+ 17.5.2013), διετέλεσε Ἡγούμενος τῆς Μονῆς μας, Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος.

Τὸ πρῶτο διακόνημά του, ὅταν τὸ 1961 ξεκίνησε τὸ κτίσιμο τῆς Μονῆς μας, ἦταν ἡ Ἀγιογραφία.

Τοῦ προκαλοῦσε ιδιαίτερη πνευματικὴ εὐχαρίστηση καὶ κατάνυξη νὰ ζωγραφίζη τὴν Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ,

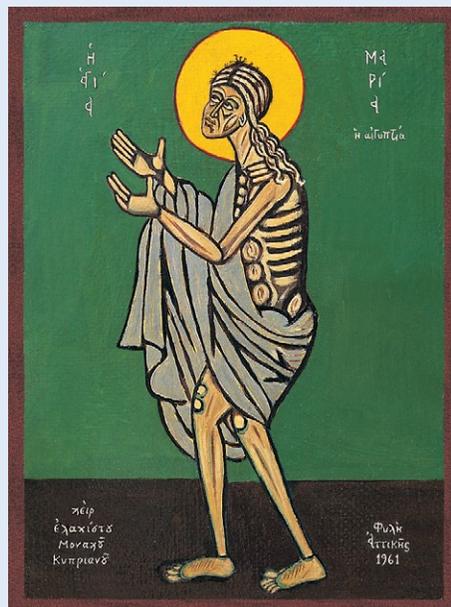
τὸν Ὅποιο λάτρευε καὶ στὴν δόξα Του εἶχε ἀφιερῶσει τὴν ὑπαρξή του ἀπὸ τὴν νεότητά του.

Μὲ τὴν ἴδια εὐλάβεια καὶ μὲ ἱερὸ ζῆλο ἀγιογραφοῦσε καὶ τὴν Μητέρα

τοῦ Χριστοῦ μας, τὴν Παναγία μας καὶ τοὺς φίλους Του, τοὺς Ἀγγέλους καὶ τοὺς Ἁγίους.

Οἱ λίγες Εἰκόνες, τὶς ὁποῖες ἀγιογράφησε ὁ Πατέρας μας καὶ φυλάσσονται ὡς θησαυρὸς πολῦτιμος στὴν Μονὴ μας, ἀποτελοῦν τὴν πρώτη εὐλογία, τὴν ἀπαρχὴ τῆς πορείας τοῦ μικροῦ Ἀγιογραφείου της.

**Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἴγυπτία.
Χεὶρ ἐλαχίστου Μοναχοῦ Κυπριανοῦ. Φυλὴ Ἀττικῆς, 1961.**

Μία ἀπ' αὐτές, ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἴγυπτία εἶναι ἡ πλέον χαρακτηριστικὴ καὶ ταυτοχρόνως ἡ πιὸ ἐκφραστικὴ τῆς χριστοειδοῦς ἀγάπης τοῦ Πατέρα μας πρὸς τὸ «μέγα τραῦμα», τὸν ἄνθρωπο.

* * *

ἌΝ ΚΑΙ πολὺ σύντομα ὁ Πνευματικὸς μας Πατέρας ἀναγκάστηκε, λόγω τοῦ βάρους τῶν πολλῶν ἄλλων ἀσχολιῶν καὶ δραστηριοτήτων του, ὡς Ἡγουμένου καὶ Μητροπολίτου ἀργότερα, νὰ σταματήσει τὴν Ἀγιογραφία, ὅμως φρόντισε νὰ μεταδώσει στοὺς πιὸ κατάλληλους ἀπὸ τοὺς πρώτους Μοναχοὺς, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀκολούθησαν, τὸ «τάλαντο» τῆς Ἀγιογραφίας.

Μὲ τὸν καιρὸ, ἄλλοι ἀκολούθησαν τοὺς πρώτους καὶ τὸ «τάλαντο», τὸ πολύτιμο αὐτὸ καὶ ἀκριβὸ Δεσποτικὸ δῶρο, τὸ ὁποῖο τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός, ἀυξήθηκε καὶ πολλαπλασιάστηκε.

Ἔτσι, μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, στὸ μικρὸ Ἁγιογραφεῖο τοῦ Μοναστηριοῦ μας ἐξακολουθεῖ

νὰ φτερουγίζει χαρούμενα τὸ Παραδεισένιο Περιστεράκι τῆς Ἁγιογραφίας.

Μὲ τὴν βοήθεια καὶ τὶς ἀγνές, σὰν τὰ κάτασπρα φτερά του, προσευχές του, οἱ Ἀδελφοὶ Ἁγιογράφοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Μαθητὲς τοῦ Ἁγιογραφείου, ἐξακολουθοῦν, προσευχόμενοι καὶ αὐτοί, νὰ ζωγραφίζουν ταπεινὰ καὶ ὑπάκουα Εἰκόνες, μὲ ἱερὸ πόθο, πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη.

* * *

ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΑΚΙ ἀκοίμητο, σύμφωνα μὲ τὴν Ἐντολὴ τοῦ πνευματικοῦ τους Πατέρα, στὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας, τοὺς φωτίζει καὶ τοὺς παρηγορεῖ. Ἡ ψαλμωδία, ποὺ ἀκούγεται χαμηλόφωνα, τοὺς ἐνισχύει καὶ τοὺς συντροφεύει.

Οἱ προσευχές τῶν Ἀδελφῶν τοὺς δίνουν φτερὰ στὰ χέρια τους, ἐμπνευση στὴν διάνοιά τους καὶ γαλήνη στὴν ψυχὴ τους.

Ὁ Χριστὸς μας, ἡ Παναγία μας, ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ πρῶτος Ἁγιογράφος Λουκᾶς, ὁ Προστάτης καὶ Ὁδηγὸς τῶν Ἁγιογράφων, οἱ Ἄγγελοι καὶ οἱ Ἅγιοι ποὺ ἁγιογραφοῦνται, βοηθοῦν οἱ Ἴδιοι νὰ γίνουν οἱ Εἰκόνες τους, ὅπως ἀρμόζει, «ἱεροπρεπῶς καὶ ἱεροτύπως», καὶ γεμίζουν

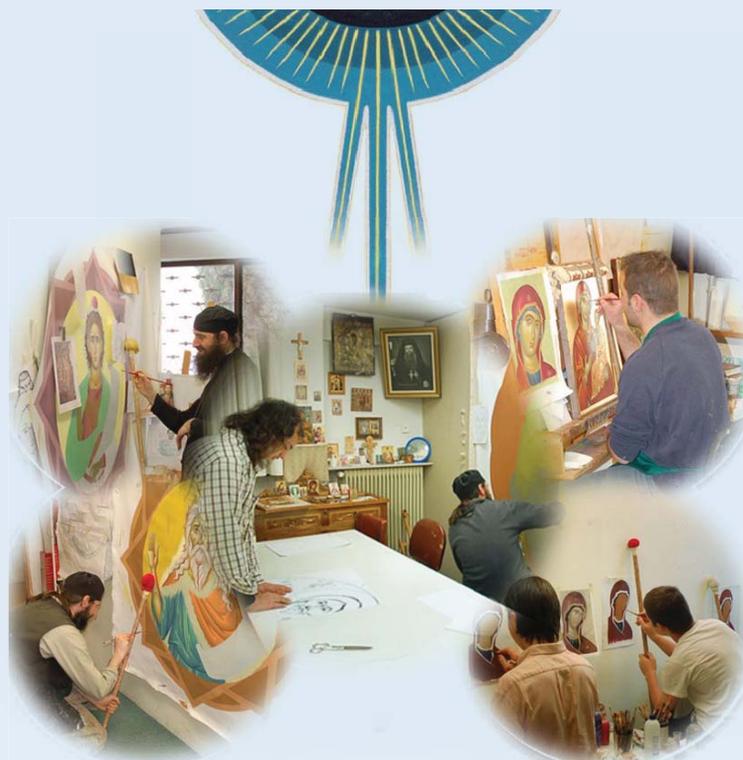

χαρά και ἐλπίδα τὴν καρδιά τους. Τὴν ἐλπίδα, ὅτι μὲ τὴν βοήθειά τους ὅλα θὰ πᾶνε καλά, τὰ ἐμπόδια πού φέρνει ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος μισεῖ τὶς Ἱερὲς Εἰκόνες, θὰ ξεπεραστοῦν καὶ τελικὰ ἡ θεία λάμψη ἄλλης μιᾶς καινούργιας Εἰκόνας θὰ διοχετεύσῃ τὸ Φῶς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν στὸν κόσμο μας, πού τόσο πολὺ τὸ ἔχει ἀνάγκη.

Αὐτὸ βέβαια γίνεται ὅταν καὶ οἱ ἴδιοι τὸ ἐπιδιώκουν διὰ τῆς προσοχῆς καὶ τῆς προσευχῆς κατὰ τὴν ὥρα τοῦ διακονήματος, σύμφωνα μὲ τὴν τάξη, τὴν ὁποία παρέλαβαν ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ τους Πατέρα καὶ Διδάσκαλο.

Οἱ σοφὲς συμβουλές του πάντοτε βρίσκονται στὴν καρδιά καὶ τὴν μνήμη τους:

«Ὅταν ἀγιογραφοῦμε προσευχόμενοι, τότε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μᾶς σκεπάζει, μᾶς φωτίζει καὶ μᾶς ὁδηγεῖ!...».

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Ἀγιογραφικὸ Ἐγχειρίδιο
«Τὸ Παραδεισένιο Περιστεράκι τῆς Ἀγιογραφίας»